

Ağırdır Vebali Kırık Bir Kalbin Telafisi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Aralık 2014

Aidiyet duygusunun verdiği o huşu belki de eksiklik olarak addedilen. Meşum bir yadsımazlık mı yoksa...

Koca bir coğrafyanın tam ortasında yerleşik düzene geçmişken ait olmama duygusunun yarattığı bir ikilem kadar müphem ve akıl dışı.

Katmerli bir vurdumduymazlıkla ötelenmenin yarattığı pejmürde bir devinim ahengi tartışılır hatta ritmini çoktan kaybetmiş bir şarkı kayıp notaların nezaretinde. Kayıp ve olası varlığının yadırgayıcı gölgesi eşliğinde düşmüş iken yollara. Yollar allak bullak, zihin dumanlı ve birbirine peşkeş çekilen tutanaklı ruhlar kayıp ve esaretin himayesinde. Ve himaye altına alınmak istercesine dört bir yandan çekiştirilmesi pespaye bir tutumla varla yok arası.

Sığınmak adına iteklenmiş gafil bir ruh çoktan varlığını hibe etmiş.” Heyhat, böyle mi olmalıydı,” dercesine hicap ederken kâfir bir yobazlık çekilmişken sineye.

Bitap düşmek bu olsa gerek ve her seferinde nükseden aynı yankı yakın ya da uzak siz için için haykırırken. Duyan var ya da yok ya gerçekten duyulmak mıdır tek gaye... Ola ki ifşa oldu ruh vakıf mıdır şahit olanlar gerçeğin engin boyutuna. Sığ bir zihniyet ise hükmeden vay halinize... Korunaklı dünyanın külçe kadar ağır yoksun varlığı mükellef midir olanlardan en az olacaklar kadar. Olana binen yük nazarında seyri âlemimde iken onca insan.

Hegemonyası tartışılır insanoğlunun hibe edilmiş ruhlara sahip çıkma arzusu ve gayreti içerisinde bir yol tutturmuşlarken. Nezdinden ya da nazarında ama daima bir adım önde ve kontrol himayelerinde. Sefil bir varlığın varlıksızlığıdır aslolan yokluğa nazire edercesine. Belki de yokluğun kabulüdür olası varlıklar çoktan geçmiş iken dümene. Asılsızdır düşler hatta imkânsızdır. Nedir gerçek nedir yalan...

Nedir düzen nedir tahayyülü düzenin karşıtının...

Son mudur ulaşılası yoksa başlamak mıdır yeniden hiç var olmamışçasına.

Tetikleyen midir duyguları önem arz eden yoksa duygular mıdır çoktan tetiğe basılmış. Aşk kadar karmaşık, insan kadar kaotik belki de hayat kadar anlamlı ve bir o kadar anlam bulmaya yeltenen.

Korunaklı bir dünyanın kapıları mıdır sunuma hazır ötelenmiş ruh beklerken içeride belki de karışmak yokluğa asla var olamamış iken. Ve varılan hükümlerdir nükseden sancıyı en derinden üstelik. Bahşedilenin inkârıdır belki de bunca duyarsız ruh sahip çıkamazken birbirine.

Detayları yadsımak ne kadar yanlışsa yalana inanmak da o kadar kafır ve yadsınası bir seçenektir. Seçenek dahi sunulmazken kimi neye dahil edebilirsiniz ki bunca canhıraş telaşla eşelerlerken toprağı. Kimi kendi mezarını kazırken kimi gömülü geçmişini yeniden gün ışığına çıkarma gayesi güderken.

Korkular eklenir birbirine düşünmesi bile yakarken canınızı gelip bulur sizi ve anında gaflete düşersiniz onca kâbus dolanırken tepenizde.

Anılar cebelleşir anla. An itibariyle yitip gider tüm hayaller geleceğe odaklı ve müphemdir önünüzde uzanan yol bin bir soru eşlik ederken ve akışına bırakırsınız nihayetinde sadece oluruna olmayacağını bilseniz dahi koyultursunuz dünyanızı belki de ışıldaklar bir adım ötenizde dururken sadece susar ve beklerseniz gelmeyeceğini bilseniz de. Aldatırsınız ve oyalarsınız beyhude bir boşvermişlikle. Enkaz altında kalmaktansa boşluktur sığındığınız. Belki bir sığıntı belki bir göçebe belki de koca bir hiç çoğunun nazarında her ne kadar Kaf dağında olsa da burnunuz.

İRdeleseniz de görmezden gelseniz de...

Varla yok arası binlerce med-cezir eşlik eder düşlere gerçeğin hiç de uzak olmadığı.

Yokluktur hicap duyulan ve varlığınızdır yok sayılan ya da örselenmiş onca muafiyete rağmen.

Suspus bir yürek çoktan çekilmişken inzivaya ketum sessizlik ise kabuğunuzdur gözlerden uzak ve bir o kadar gönüllerden ırak her ne kadar gönlünüz çılgınca çağlasa da... Tecellisi ne olursa olsun ağırdır vebali kırık bir kalbin telafisi asla mümkün olmayan.